

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Petru Răileanu în numele inculpatului Vladislav Ogorodnic, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, în cauza penală, în privința lui

Ogorodnic Vladislav XXX, născut la XXX,
originar din XXX și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 22.09.2017 pînă la 21.09.2018;

Instanța de apel de la 10.10.2018 pînă la 14.11.2018;

Instanța de recurs de la 06.09.2019 pînă la 30.10.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 septembrie 2018, inculpatul Ogorodnic Vladislav, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și în baza normei menționate i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, inculpatul Ogorodnic Vladislav la 12.06.2017, în timpul zilei, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul păstrării ilegale a analogilor drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a păstrat asupra sa masa vegetală uscată și mărunțită de culoare violet cu greutatea de 0,079 g, ambalată într-o bancnotă de un leu și o butelie din plastic cu depuneri în interior de substanță 0,034 g, până la orele 18:00 min.

Fiind reținut de colaboratorii de poliție pe str. XXX, mun. Chișinău, a fost escortat la SP-7 al IP Buiucani, mun. Chișinău din str. XXX unde, bancnota cu substanța sus indicată și butelia au fost ridicate și sigilate de colaboratorii de poliție ai IP Buiucani, mun. Chișinău.

Conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/I-R-3945 din 19.07.2017 s-a stabilit că în masa (0,079 g.) vegetală uscată și mărunțită de culoare roz-violetă-cafenie prezentată la examinare într-o bancnotă cu valoarea nominală 1 leu, ridicată la 12.06.2017 de la Ogorodnic Vladislav, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 05 octombrie 2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului”, nu este inclus.

În depunerile de substanță (0,034 g), de culoare cafenie de pe suprafața interioară a buteliei din polimer, cu eticheta din polietilenă de culoare roșie, cu

inscripția „Coca Cola 500 ml”, la gura căruia se află un capac confecționat din folie de staniol, ridicată în circumstanțele de mai sus indicate, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)- 2201, care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului”, nu este inclus.

Conform scrisorii parvenite de la I.M.S.P. Dispensarul Republican de Narcologie nr.1-12/632 din 18.04.2017, înregistrat în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr.569, substanța MDMB(N)-2201 constituie analog al substanței AB- PINACA-CHM, care, este inclusă în Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, Lista nr.2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05 octombrie 2004).

Conform pct. 193 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, AB-PINACA-CHM de la 0.01 până la 0,25 g, constituie proporții mari.

Astfel, acțiunile lui Ogorodnic Vladislav au fost încadrate juridic în baza art. 217 alin. (2) Cod penal după indicii calificativi „păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare”.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Ogorodnic Vladislav, a depus apel, prin care a solicitat, casarea acesteia în partea aplicării pedepsei, rejudicarea cauzei în această parte și adoptarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului avocatul a indicat că hotărârea judecătorească este parțial neîntemeiată și anume în partea stabilirii pedepsei.

Astfel la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a luat în considerare personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, are loc permanent de trai, precum și circumstanțe atenuante dintre care recunoașterea vinovăției. Careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Ogorodnic Vladislav, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probatoriului.

Sentința primei instanțe a fost contestată de către partea apărării numai în partea individualizării pedepsei penale, solicitându-se aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de gradul și caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care este una ușoară conform art. 16 Cod penal. Instanța de judecată corect a reținut la individualizarea pedepsei faptul că inculpatul Ogorodnic Vladislav, anterior nu a fost condamnat, este neangajat în câmpul muncii, necăsătorit, se caracterizează în plan nesatisfăcător, neprezentându-se și eschivându-se cu rea credință în fața instanței de judecată, fiind anunțată investigație de căutare în privința acestuia.

Având la dispoziție astfel de date, apreciind gradul de pericol al infracțiunii săvârșite prevăzute de art. 16 alin. (2) Cod penal, calificându-se ca o infracțiune ușoară, luând în considerație personalitatea inculpatului, care s-a eschivat de la OUP și judecată, ținând cont că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În acest context, instanța just a concluzionat aplicarea unei pedepse privative de libertate, conform sancțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, considerând izolarea lui Ogorodnic Vladislav absolut necesară de societate, așa după cum a solicitat, procurorul în discursul său, iar termenul stabilit sub minimul pedepsei cu închisoarea, va asigura atingerea scopului pedepsei, care va duce la corijarea și reeducarea acestuia, precum și va curma pe viitor comiterea astfel de fapte.

Instanța de judecată a menționat că, sancțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, prevede aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracțiunea comisă de inculpat, prevăzută de art. 217 alin.(2) Codul penal este atribuită conform art. 16 Cod penal, categoriei infracțiunilor ușoare.

Colegiul consideră că, prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă reală cu închisoare, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, astfel în acest sens nu reține ca plauzibile argumentele invocate de către avocat în apelul declarat cu privire la faptul că sentința este neîntemeiată în partea ce ține de aplicarea pedepsei sub formă de 3 luni închisoare, solicitând pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Subsecvent, instanța de apel respinge alegațiile apelantului precum că, instanța de fond la emiterea deciziei a neglijat și ignorat principiile individualizării pedepsei și i-a aplicat o pedeapsă prea aspră. Sub acest aspect instanța de apel reține că, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului - și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările acțiunilor făptuitorului, cât și comportamentul său post infracțional, care și în cadrul urmăririi penale și la judecarea cauzei în prima instanță s-a eschivat de a se prezenta.

Cât privește argumentul avocatului privind aplicarea unei pedepse non-privative de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța îl respinge, ca fiind neîntemeiat din motivele mai sus expuse și de faptul că pedeapsa nu-și va atinge scopul. Mai mult ca atât, este necesar și acordul inculpatului Ogorodnic Vladislav la stabilirea unei astfel de pedepse, însă inculpatul a fost anunțat în căutare de prima instanță.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea

infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Deci, instanța de apel consideră că, prima instanță a aplicat o pedeapsă legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei iar argumentele invocate de către apelant în apelul declarat privind aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde sunt doar declarative, fără temei legal, nefiind confirmate de probe pertinente ce ar servi temei de intervenire în soluția primei instanțe.

În continuare, instanța de apel a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului Ogorodnic Vladislav este posibilă numai prin izolarea lui de societate, astfel instanța de fond legal i-a numit o pedeapsă în limitele prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal și ținând cont de prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Petru Răileanu în numele inculpatului Vladislav Ogorodnic, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Recurentul invocă dezacordul cu aplicarea pedepsei față de inculpat, ori în opinia acestuia, pedeapsa este prea aspră. De asemenea, se invocă că, instanța nu a luat în considerație, persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, are loc permanent de trai, a recunoscut vinovăția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal remarcă că din textul recursului declarat de către face referire la temeiurile de declarare a recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței de condamnare a inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Mai mult, Colegiul penal susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

Motivarea deciziei indică concret concluzia instanței de apel și susține soluția condamnării inculpatului la o pedeapsă privativă de libertate.

Totodată, Colegiul penal ține să remarce că poziția susținută de către avocat în cererea de recurs este dezacordul cu pedeapsa stabilită de către instanța de fond și de apel considerând-o prea aspră și contradictorie art. 61, 75, 76 Cod penal.

În aceasta ordine de idei, Colegiul penal menționează că, împrejurările indicate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material.

Astfel, Colegiul penal reține că, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale și principiile prevăzute de Convenția Europeană a drepturilor omului (4.1. din decizie).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la neaplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de fond și menținută de instanța de apel, este proporțională faptelor comise de către ultimul, or, instanța de apel analizând cumul de circumstanțe ale cauzei raportate la prevederile art. 75 Cod penal, corect menținut pedeapsa aplicată de prima instanță, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii imputate, indicând că pedeapsa cu munca neremunerată nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, Colegiul penal subliniază că, instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de către recurent că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii imputate și că s-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Petru Răileanu în numele inculpatului Vladislav Ogorodnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, în cauza penală, în privința lui **Ogorodnic Vladislav XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **02 decembrie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan